

SVENSK MUSIKTIDNING



Nr 7.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 4 April 1905

Expedition: Kammakaregatan 6.

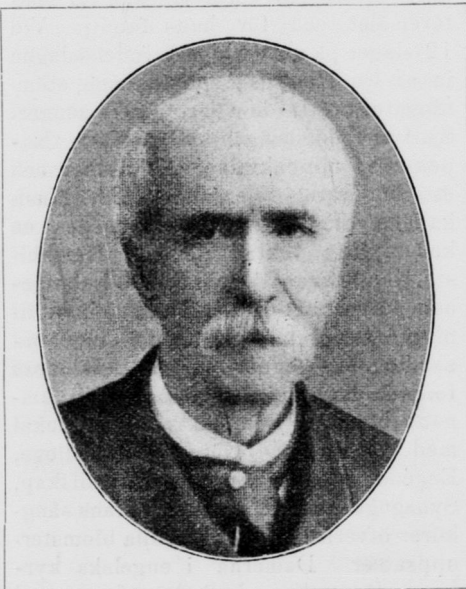
Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonsspris 20 öre pr petitråd.

25:e Årg.

Manuel Garcia.

Sällsynt är att i denna förgänglighetens värld någon kan få fira sin 100-åriga födelsedag och ännu sällsyntare att en sådan jubilar kan med lif och lust deltaga i en bankett till firande af en så märklig dag. Detta har emellertid nyss varit händelsen med Manuel Garcia, den världsberömda sångmästaren och uppfinnaren af den särdeles för läkarekonsten viktiga strupspegeln.

I London, der den gamle konstnären länge varit bosatt, blef han d. 17 mars på födelsedagen firad med en lysande bankett, hvori deltog 400 personer, bland dessa en mängd celebriteter inom konsten och vetenskapen. Bland de många skålarne nämnes en af sir Felix Simons, hvori Garcias betydelse för Jenny Linds utveckling särskildt framhölls. Dagen firades äfven högtidligt i det medicinskt-chirurgiska institutet i London. Talrika vetenskapliga och konstnärliga korporationer och instituter från åtskilliga länder hade sändt deputationer och adresser till denna högtid, bl. a. preussiska vetenskapsakademien, universitetet i Königsberg, medicinska fakulteten i Heidelberg, spanska medicinska akademien, laryngologiska sällskapet i Wien, tre medicinska sällskap i Ryssland och ett i Japan. Äfven Sverige hade, som bekant, lemnat sitt bidrag till dagens firande. I Buckinghampalatset lyckönskade konung Eduard personligen jubilaren och dekorerade honom med Victoriaordens kommendörskors, tyska kejsaren förlänade honom guldmedaljen för vetenskap, konungen af Spanien storkorset af Alphons den XII:s orden. Som en internationel festgåfva erhöll Garcia sitt porträtt, måladt af den berömda engelske målaren Sargent.



Manuel Garcia.



Joseph Czapek.

I Tyskland föranstaltade bl. a. laryngologiska sällskapet i Berlin en Garciafest och ett sådant sällskap i Wien utnämnde honom till sin hederspresident.

En öfverblick af Garcias lefnad och verksamhet må här följa. För att ge ett begrepp om hvad han under sitt lif fått upplefva inom musikvärlden, kan nämnas, att fader Haydn lefde ännu fyra år efter hans födelse och att han vid Beethovens död var en tjugutvå-årig yngling.

Manuel Garcia föddes i Madrid d. 17 mars 1805, son af den berömda operatenoren och sångläraren Manuel del Popolo Vincente Garcia (1775—1832). Af honom fick han ock lära sångkonsten likasom hans båda systrar, de berömda sångerskorna Marie Malibran och Pauline Viardot (den förra född 1808, död 1836, gift i Newyork med köpmannen Malibran och sedan som fränskild, med violinvirtuosen de Beriot 1836; den senare 1841 gift med direktören för Théâtre italien i Paris, Viardot). Fadern flyttade 1808 till Paris och vann genom sina framgångar på Théâtre italien världsrykte. Han uppträdde vidare på teatrar i Italien och i London och begaf sig med sina talangfulla barn till Amerika 1825, engagerad jämte andra betydande förmågor för Newyork. Han uppträdde vidare med sin familj i Mexico 1827—28, men på väg hemåt blef han i Veracruz fallständigt utplundrad. Efter återkomsten till Paris egnade han sig uteslutande åt undervisning och komposition.

Sonen Manuel odlade tidigt sångkonsten och sjöng som tjugåring lika utmärkt tenor- som barytonpartier. Detta inverkade dock menligt på rösten, så att han snart nog, 1829, upphörde med sångaryrket för att i stäl-

let uteslutande egna sig åt sångundervisning. Manuel Garcia d. y., som nu slagit sig ned i Paris, vann snart stort rykte som sånglärare, och som sådan till och med öfverträffande fadern, kan han betraktas såsom alla tiders störste mästare på sångundervisningens område. Bland hans lärjungar finner man nästan alla de sångens "stjärnor", som under halfsekle kring midten af 1800-talet lyst i musikvärlden, främst af dem Jenny Lind, som 1841—42 var hans elev. Hemma hade hon studerat sångkonsten för Crælius och hofsångaren Isaak Berg — "men" — såsom Dannström säger i sina "Minnesteckningar" — "hennes fulländning som sångerska kan dock hufvudsakligen tillskrifvas Manuel Garcia i Paris, hvilken *grand maître* ej allenast ådagalade sin förmåga, då han jemnade och förbättrade det skadade mellanregistret i hennes röst, utan äfven progressivt utvecklade hennes koloratur, hennes drill, som derefter i jemnhet och renhet sökte sin like. Dessutom inlade han sina briljanta, karakteristiska kadenser och smakfulla varianter i de italienska operor, i hvilka hon efter sin återkomst från Paris 1842 uppträdde." Detta yttrande af en sådan auktoritet som D. har anförts för att karakterisera Garcias undervisning och resultatet deraf med ett röstmaterial och en talang som Jenny Linds. Äfven Julius Günther, Isidor Dannström, Henriette Nissen-Saloman och Louis Michaeli kunna, af svenskar, nämnas bland Garcias elever. Bland utländska sångkonstnärer, som haft Garcia till lärare, kunna anföras Antoinette Sterling, Mathilda Marchesi, Julius Stockhausen m. fl.

År 1840 insände han till franska akademien en afhandling *Mémoire sur la voix humaine*, som vann så stort erkännande, att han på grund deraf blef professor vid konservatoriet. I denna bok gör han viktiga observationer rörande skillnaden mellan "bröströst" och "falsett" äfvensom mellan "ljus" och "mörk" timbre. Ett annat arbete, *Traité complet de l'art der chant*, blef ansedt för samtidens bästa sångskola; Garcia flyttade 1850 till London, der han blef sånglärare vid "Royal academy of music". Det var efter sin bosättning i England, som han 1854 gjorde uppfinningen af strupspegeln, »laryngoskopet» närmast för att göra undersökningar å sitt eget sångorgan. Instrumentet har sedan bragts till större fulländning för den praktiska laryngoskopien i läkar-konstens tjänst.

I förra numret af Sv. M. T. återgafs den hyllningsadress, som tillställades 100-års-jubilaren af Musikaliska akademien härstädes och nämndes tillika att Manuel Garcia 1848 blef utnämnd till ledamot af denna akademi. Året förut blef han riddare af Vasaorden.

Joseph Czapek.

Nästan samtidigt med att man i London hyllade en 100-årig musiker på hans födelsedag firades i vårt land, i Göteborg, en musikveteran, som den 19 mars fyllde 80 år, nämligen musikdirektör Joseph Czapek. Från när och fjärran fick denne jubilar på sin högtidsdag mottaga en mängd bevis på den aktning och vänskap som han vunnit, först och främst i rikets andra stad. Med heder, säges det, kan Göteborg räknas direktör Czapek bland sina främsta män, ty ehuru ej till härstamning svensk, har han dock egenat detta samhälle sitt lifs bästa krafter och i ej mindre än 58 år verkat för främjande af dess musiklif.

På lördagen, dagen före födelsedagen, hyllade Eugène Sundbergs kvartettsällskap, med en anslående fest å Grand Hôtel sin mångårige ordförande och nitiske främjare. Flere tal hölls naturligtvis vid detta tillfälle för festföremålet och för hans familj. Vid 12-slaget på natten sjöngs födelsedagen in af fru Morales-Asplund, som stämningfullt utförde några tyska sånger. Sjelfva födelsedagen hyllades dir. Czapek med uppvaktningar, blommor och ett hundratal telegram. Från Musikaliska akademien öfverlämnades en konstnärligt textad adress. Musikhistoriska museet bringade jubilaren genom öfverintendenten Burén sin hyllning i telegramform. Å mosaiska församlingens vägnar uppvaktade dess föreståndare in corpore och öfverlämnade blommor samt en smakfull pokal med inskription. Göta provinsialloge, Eugène Sundbergs kvartettsällskap, Synagogs och Katolska kyrkans sångkör öfverlämnade praktfulla blomsteruppsatser. Damerna i engelska kyrkans församling hyllade äfven med blommor församlingens mångårige organist.

Hvilka förtjenster dir. Czapek inlagt genom sin musikalska verksamhet i det samhälle han så länge tillhört kan man finna af följande meritlista. Musikdirektör vid Göta artilleriregemente har han varit i 30 år, organist vid Synagogan i nära 50 år, organist vid Engelska kyrkan 43 år, musikdirektör vid Latinläroverket, dirigent för Harmoniska sällskapet, sånglärare vid Meyerbergs skola och Realgymnasium, anført symfoni- och folkkonserter, i fem år dirigerat Tyska operan och anført 48 olika operor. Härtill kommer utöfvandet af musiklärarekallet samt en ända in i ålderdomen lifskraftig kompositionsverksamhet.

Joseph Czapek är född d. 19 mars 1825 i Prag och erhöi af sin far, som var en duktig musiker, sin första undervisning. Den begåfvade gossen visade redan tidigt prof på en ovanlig musikalsk talang och kunde redan vid sex års ålder sjelf skaffa sig sitt uppehälle genom violspelning. Vid 12 års ålder inträdde han vid

konservatoriet i Prag, hvilket den tiden stod i största anseende och der han studerade violspelet under den bekante och ansedde Fredrik Pixis, broder till pianisten och komponisten Peter Pixis och lärare för den berömda violinisten Ferdinand Laub. I harmoni- och kompositionslära undervisades han af konservatoriets direktör Dionys Weber, som lefde under Mozarts tid och troligen hörde till antalet af hans vänner.

När år 1832 Mozarts minnestod skulle aftäckas i Salzburg beslöt konservatoriets föreståndare att ditsända en deputation af 6 lärare och 12 lärjungar, hvilka ej endast skulle representera konservatoriet utan äfven deltaga i den musikfest, som skulle ega rum derstädes. Bland dessa utvalda befann sig äfven vår unge konstnär, som gladd sig mycket åt denna utmärkelse, emedan en af anförarne var sjelfve Mozarts son, de båda andra voro Franz Lachner och Sigismund Neukomm. År 1843 lemnade Czapek konservatoriet och antog engagement på ett år vid böhmiska teatern i Prag, och efter detta års förlopp begaf han sig till Berlin, der han blef anförare för konserterna i Friedrich Wilhelmstadts Casino. Sedan han vistats i Berlin 1½ år tog han engagement som kapellmästare vid "Steyermärkische Gesellschaft", med hvilket han företog en konstresa genom Tyskland och Skandinavien, och hvars konserter öfverallt mottogs med stort bifall. Det kom 1847 äfven till Göteborg, och dermed började nu hans lefnadsbana i Sverige.

Under en turné till Norge fick Czapek tillfälle i Kristiania spela för den musikälskande konung Oscar I och hans hof. Konungen anmodade då den unge virtuosen och kapellmästaren att göra ett besök i Stockholm.

En resa till Amerika med orkestern var emellertid planerad och Stockholmsbesöket blef om intet, men Czapek hade nu börjat finna sig så väl i nord, att han afstod från att följa med på Amerikafärden och återvände till Göteborg, der han erhöi anställning som direktör för Göta artilleriregementes musikkår, en befattning som han sedan innehade från 1848 till 1878.

Kammarmusiken har Czapek särskildt omfattat med mycket intresse. Så gaf han i denna konststart soaréer tillsammans med Fr. Smetana (pianist och dirigent för filharmon. sällskapet i Göteborg 1856—61) och violoncellisten Aug. Meissner (den sedan bekante Stockholms-dirigenten), samt senare med Lindstrand, Hultgren m. fl. Han var ock en bland stiftarna af Eugène Sundbergs kvartettsällskap, som bär namn efter den som till detsamma donerade den vackra summan af 10,000 kronor.

Trots sin stora och mångsidiga praktiska verksamhet har Czapek ändock fått tid öfrigt för komposition. Bland

hans större tonsättningar må framhållas *Symfoni* n:o 2 i Ess-dur, tillägnad Musikaliska akademien, *Geistliches Vorspiel*, kantaten *Das Weltgericht*, tillägnad Oscar I, kantaten vid invigningen af Oscar Fröbriks kyrka, de båda kantaterna vid Frimurarejubileet samt flera messor, bland hvilka hans stora *Katolska messa* rönt mycken uppmärksamhet i utlandet, särskildt i Paris, der den 1881 uppfördes i Madeleinekyrkan af den berömda kapellmästaren Gabriel Fauré. Vidare *Sorgmarsch* för Göta Artilleri, konsertstycken för olika instrument etc.

Czapek är sedan 1857 ledamot af Musikaliska akademien, riddare af Vasaorden och äfven af utländska ordnar.

Den ännu lifskraftige, vänsälle och sympatiske tonkonstnären önska vi en god fortsättning på en lycklig ålderdom. Det porträtt vi här haft tillfälle meddela af jubilaren är, som man ser, från yngre tid, ett par decennier tillbaka.



Några bidrag till Runeberg-kompositionernas historik.

Vi tillåta oss härmed att ur »Finsk Musikrevy», första februarihäftet, reproducera följande uppsats såsom särskildt rörande svenska personer och förhållanden.

Ur de Runebergska samlingarna i Borgå meddelas här några bref och notiser, hvilka kunna tjäna som en anspråkslös komplettering till den rikhaltiga »catalogue raisonné» öfver kompositionerna till Runebergs dikter, som uppgjorts af magister K. Flodin och ingår i Svenska Litteratursällskapets festskrift till Runebergs hundraårsminne.

I denna publikation s. 303 f. omnämner förf. en uppgift af H. A. Reinholm, att B. Crusell skulle komponerat musik till trenne af Runebergs dikter*, men säger sig ej hafva kunnat verificera denna uppgift. Enligt meddelande af mag. Flodin har han emellertid sedermera erhållit kännedom om de Crusellska kompositionerna, hvilka synbarligen äro mycket sällsynta.

Manuskriptet till dem, af kompositörens egen hand, finnes i samlingen i Borgå. Det sändes till Runeberg i mars 1838, alltså året före kompositörens död. Det är nätt och omsorgsfullt utfördt, ehuru skriften blacknat af tiden. Då mag. Flodin ärnar i Sv. Litt. skpts skrifter gifva en no-

*) Denna uppgift är ock reproducerad i »Finsk biografisk handbok», sannolikt blott efter biografien i »Finlands minnesvärda män».

tis om dessa kompositioner, inskränker jag mig här till att nämna, att de omfatta dikterna »Svanen», »Vid en väns död» och »Öfver ett sofande barn», jämte det jag aftrycker det bref hvarmed kompositören beledsagade sin sändning:

Stockholm den 9:de Martii 1838.

Höglärde Herr Akademie-Adjunkt
m. m.

Efter genomläsningen af Herr Adjunktens sköna »Dikter», hvilka jag för några dagar sedan för första gången fick se, kunde jag icke emotstå frestelsen att försöka sätta några af dem i Musik. Jag ansåg mig härtill ytterligare uppmunad i min egenskap af Finsk Landsman — en Titel hvarpå jag sätter det högsta värde — och då jag nu tar mig friheten öfversända dessa små Melodier, önskar jag blott att den frejdade Författaren icke måtte bli för mycket missbelåten med Tonsättarens åtgärd.

Jag är fullkomligt öfvertygad att, likasom i den materiella världen Electricitet, Magnetism, Ljus och Värme tillhöra samma Grundämne, och kunna genom hvarandra uppväckas, likaså äro, i den intellektuella, Religion, Kärlek, Poesi och Musik ett och det samma — emanationer af Gudomligheten. Konsterna och deras idkare böra således icke vara fremmande för hvarandra.

Med största högaktning har äran
vara

Höglärde Herr Akademie-Adjunktens
m. m.

ödmjukaste tjänare
B. Crusell.

I den anförda uppsatsen nämnes Conrad Greve såsom kompositör blott till en dikt af Runeberg, »Blommans lott», mycket känd från 1850-talet. Emellertid skrifver Greve år 1846 till Runeberg, tackande honom för all vänlighet under ett besök i Borgå och anförtröende honom ett paket, »worin einige Gesänge über deine Dichtungen enthalten sind». Här af tyckes otvetydigt framgå, att Greve äfven satt musik till andra sånger af Runeberg, ehuru de icke publicerats. Icke heller finnas de i manuskript i samlingarna. — Brefvet slutar med några ord på svenska, tydligen citat af någon yttrande af Runeberg: *Låt niolen sörja*, hvarefter Greve inom parentes antecknat: »de skall jag aldrig glömma». Man kunde möjligen antaga, att yttrandet hänför sig till kompositionen »Blommans lott», där sångstämman åtföljes af obligat violin.

*

Redan 1840 har Fredrik Pacius fullbordat sin första komposition till ord af Runeberg: »Den sjuttonåriga». I december nämnda år sänder han

den till skalden med följande hjärtliga rader.**)

Käre gode Runeberg!

Härmed tillåter jag mig att öfversända min melodi till din »sjuttonåriga».

Om jag träffat det rätta vägar jag ej bedöma. Vi stackars menniskor känna och förnimma ju i denna lifvets babyloniska förbistring så olika — hvad den ene uppfattar så, fattar den andra så — och hvad som hänför den ene lemnar den andre kall! Och dock lefva vi alla under en sol, alla tillbedja vi en oändlig fader!

Så mycket vet jag, att jag läst din »sjuttonåriga» med den svärmiska andakten hos en — sjuttonåring, och att hvarje tanke, hvarje ord djupt och innerligt talat till mitt innersta! . . .

Helsingfors i dec. 1904.

Med sann högaktning

Fr. Pacius.

Ungefär samtidigt, på hösten 1856, sända W. Lagercrantz och A. F. Lindblad till Runeberg sina kompositioner (se Flodins uppsats). Den förra beder om öfverseende med att han, förmätet nog, vågat »tillgripa Herr Professorns mästerverk», »ty den höga anda som deri uppenbarar sig, är jag icke mäktig att kunna återgifva». Han tillägger, att hans försök tillkommit »under inflytelsen af en för mig lycklig tidpunkt, hvadan jag också tillgatt min älskade Fästmo dessa enkla sånger». Som känt, äro de mycket obetydliga.

Helt annorlunda viktiga och konstnärliga äro, åtminstone delvis, Lindblads kompositioner »Ur Fänrik Ståls sägner». Det bref, hvarmed kompositören beledsagar sändningen af dem till Runeberg, har följande lydelse.

H. Herr Professor!

Då jag härmed tager mig friheten öfversända de 2:ne första, nyss utkomna musikhäftena af »Fänrik Ståls Sägner» är jag ej utan fruktan att skalden kanske misstycker komponistens välmening. Denna fruktan grundar sig på den föreställningen, som jag äfven offentligt uttryckt,**) att dessa poesier ursprungligen äro ämnade att reciteras och ej att sjungas. Emellertid utesluter ej det ena sättet det andra och beror af hvars och ens smak.

Att jag kom att sätta musik till dem var mer en tillfällighet än en föresats, men sedan det var gjordt föreföll det mig, som skulle dessa romanser, om de äfven kunde sjungas, visserligen suga sig fast vid nationens

*) Brefvet är skrifvet på tyska men vi införa det här i öfversättning.

Red. af Sv. M. T.

**) Har troligen afseende på en versifierad tillägnan, hvilken går i spetsen för dikterna och där det heter: »Nej, hör jag skalden ropa, vred, Min dikt, låt den få bli i fred; Den är på klang och rytm så rik, Att den ej höjs af din musik» o. s. v.

hjerter. Jag tänkte dervid på våra gamla folkvisor, Bellman, Geijers Viking m. fl., liksom på våra nu mera bortglömda, men icke desto mindre älskeliga och hjertliga, sällskapssånger från en tid, då visan sjöngs ej blott för musikens men för poesins skull, i motsats mot hvad nu är brukligt, då ofta en platt och intetsägende text blott tjänar till underlag för en grann och utstofferad sång. Jag har häruti kanske misstagit mig, men detta misstag har blifvit mig kärt och jag får stå mitt kast.

Ordens omkastning i första strofen af »Vårt land» är föranledd af felaktigheten i mitt minne.*) Jag mindes orden orätt utantill och komponerade melodien derefter. Det blef mig svårt att sedan förändra eller rätta det.

Mitt hjärta har behof af att här tillägga ett och annat, men som ej kunde undvika att blifva detsamma som hela världen förut uttryckt, och hvarvid Herr Professoren redan torde hafva tröttnat. Jag inskränker mig alltså blott till att uttala min tack-samhet, min vördnad, min högaktning för en man, som ej skall afvisa dessa uttryck därför att de komma från en obekant.

Stockholm den 26 november 1856.

Ad. Fr. Lindblad.

*

Den andre svenske kompositör, N. Möller, organist vid domkyrkan i Lund, som satt (skral) musik till flere af Sägnerna, sänder Runeberg 1857 ett egenhändigt manuskript, omfattande musiken till »Fänrik Stål» och »Löjtnant Ziden», troligen de enda, som då voro komponerade. Hvad Flodin (s. 257) säger om den förra af dessa kompositioner, kan ock tillämpas på den senare, som börjar med ett långt förspel i moll och sedan öfvergår till dur, samt slutar med en coda. — Den förra kompositionen bär i manuskriptet den kuriösa beteckningen: *Amicitia con energico* — skall väl vara *Alla marcia!*

*

Sist vill jag omnämna en komposition till »Soldatgossen», gjord af en dilettant och sänd till Runeberg, sedan stycket blifvit bekant genom en tidningspublikation och ett år innan sägnerens andra häfte såg dagen. De två bref, hvilka tjäna sändningen till vehikel, äro rätt lustiga. Det första lyder;

Högädle Herr Professor och Riddare!

Från en aflägsen vrå af det gamla Vikinga Landet, där Kämparnes Drak Skepp ännu stå ristade på de svarta Bohusländska hällarne, vägar en gammal Landtbo, som lika mycket älskar sitt moderne Land Finland, som han beundrar detta Lands ryktbare Skalde

*) I det exemplar jag sett, finnes icke någon dylik omkastning.

Kung, härmed öfversända en produkt af det ögonblickets förtjusning, då han uti en Tidning nyligen fick läsa »Soldat Gossen.» Denna enkla Melodie, som är utan allt anspråk på förtjenst, önskar jag dock kunna vinna något bifall hos den tappre Finske Krigaren, som bär »dödens synrör» på sin skuldra, eller åtminstone, med lifvad glädje, sjungas af den unge Soldat Gossen.

Min moder Gustafva Lembcke, var född i Åbo, och hennes Enda lefvande Broder stupade i slaget vid Austerlitz. Då jag tänker på en längesedan hädangången och älskad moder, återkallar jag så gerna i minnet, det af henne älskade fäderneslandet, åt hvilket jag nu öfverlemnar den lilla Compositionen, med de Storsinta orden.

Under ödmjuk anhållan om tillgift för denna min djerfhet, har jag äran med största Högaktning framlefvat, Högädle Herr Professorns och Riddarens ödmjukaste Tjenare

Fredrik Bundsen*)

Godsägare.

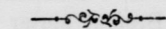
Uddevalla & Holma Säteri den 21 februari 1859.

Sin vana trogen, har Runeberg icke besvarat detta bref, hvarför Bundsen den 4 juli åter skrifver:

»Under den 21 sistlidne Februarii, tog jag mig den djerfheten att till Herr Professoren öfversända under adress Helsingfors, Ett litet musikaliskt opus, nemligen den Härliga Soldat-Gossen uttalad i toner, uti form af Militair-Marche. Den lilla Compositionen vann bifall inom den bygd jag har min bostad, hvilket troligen, till det mästa, berodde på de sköna orden; men jag har dock önskat att mitt bref som inneslöt Compositionen, hade kommit Herr Professorn tillhanda. Jag är icke Compositeur ex professo, men under min Studenttid, så väl som under mitt engagement i Kongl. Cantzliet i Stockholm, var jag bland de musikaliske Amatörerna, och sedan jag satt mig i lugnet på min Fidei Commiss Egendom, är musiken bland mina käraste tidsfördrif.»

Manuskriptet till denna komposition af »Soldatgossen» har icke blifvit bevaradt.

W. S.



Musikpressen.

På Wibergshska förlaget har utkommit:

för piano 2 händer:

Lameau, Eugène *Margaret*, salongsstycke. Pr. 60 öre;

*) Denne Bundsen torde vara den härads höfding Fr. Bundsen, hvars dotter Victoria är en bekant altsångerska, som uppträdde på Stockholms opera 1861—62 och derefter i utlandet under namnet Boni; nu sedan länge bosatt i London.

Red. af Sv. M. T.

Strejkmarschen, med bifogad text, ur Nyårspjesen »Stockholmsluft». Pr. 50 öre.

för en röst med piano:

Tre små töser och *Ekovisan* den försts komponerad, den andra arrangerad af Julius Wiberg. Pr. 75 öre.

—

På Breitkopf & Härtels förlag, Leipzig, har utkommit:

för harmonium och piano eller harpa:

Glick Rudolf: *Méditation*. Koncertstycke, op. 33. Pr. Mk 250;

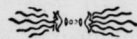
för violoncell och harmonium eller orgel:

Pönitz, Franz: *Adagio*, op. 72 Pr. Mk 1,50.

—

Lameaus pianostycke är enkelt och melodiskt. Vignetten är prydd med ett fint porträtt af prinsessan Margareta, prins Gustaf Adolfs trolofvade, och är försedd med följande motto: »En anspråkslös, en enkel melodi; Dagslåndan lik den oberömd skall klinga, Men i dess fjärlslif dess målskall bli, Till Margaret af Connaught hälsning bringa». Strejkmarschen har ett porträtt i helfigur af den omtyckte sångaren och skådespelaren Elis Olson på Södra teatern, der nyårspjesen »Stockholmsluft» af Em. Norlander ännu gifves med stor framgång, tack vare lustiga kupletter — deribland denna marsch — lifligt spel och lysande uppsättning. De muntra barnsliga visorna (tillagade »Lille Olle») uppgifvas vara sjungna på flere konserter af 13-årige Olle Wiberg.

»Méditation» är en enkel melodi med arpeggieradt ackompagnement. Af mera värdefullt innehåll är »Adagiot» för violoncell med harmonium af Pönitz. Komponisten är en ausedd harpist vid hofoperan i Berlin och uppträdde i Stockholm såsom 12-årig konserterade harpspelare år 1863 på d. v. Mindre (nu Dramatiska) teatern.



Litteratur.

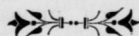
Finsk Musikrevy. Andra Marshäftet innehåller: Ett inlägg i frågan om det blifvande konserthuset i Helsingfors — En blick på vårt musiklif af G. A. G. — Beethovens IX Symfoni (Ur Wagners saml. skr., öfvers. af E. Lgs) — Konsertkritik etc.

Neue Zeitschrift für Musik innehåller följande artiklar: i N:o 11, Eugen Schmitz: Zur Literaturgeschichte von Wagners Meistersingern; — Edgar Istel: Die Gesamtausgabe der musikalischen Werke von Peter Cornelius; — N:o 12. Edgar Refardt: Tonsetzer der Gegenwart. II Hans Huber. — Schmitz: Zur Literaturgeschichte von Wagners Meistersingern (slut), — Walter Niemann: Hans Hubers vierhändige Original-klaviermusik. — N:o

13. A. Eccarius-Sieber: Tonsetzer d. Gegenwart. III. Cyrill Kistler, — Paul Marsop: Wo soll die Reichsbibliothek für Musik errichtet werden? — Neue Musikalien (Tor Aulin).

Häftena innehålla för öfrigt: Oper und Konzert, Bücherschau, Korrespondenzen etc. — Bihang till N:o 12: Porträtt af Hans Huber; Musikbilaga: Soldatenlied des Verena (ur Hubers opera »Simplicius») sång och piano. — N:o 13. Porträtt af Cyrill Kistler; Musikbilaga: »Chromatische Konsertwalzer» (ur komedien »Eulenspiegel» af C. Kistler).

De kompositioner af Tor Aulin, hvilka af Niemann bedömas, äro: Konsert N:o 3 C-moll (f. violin o. ork. eller piano) op. 14 samt »Vier Stücke in Form einer Suite» (Toccata, Air, Menuett, Gavotte und Musette) op. 15 för violin och piano (Leipzig J. H. Zimmermann) Kompositionerna få mycket beröm, och i slutet af anmälan heter det, att »Aulin kan räknas bland nutidens bästa violinkomponister».



FÖLJETONG.

Kompositörer och djur.

Efter Eugen Islani.

(Forts.)

En annan fransk kompositör, skaparen af »Postiljonen från Longjumeau», Adolphe Adam, var synnerligen stor kattvän. Man berättar, att när han ville komponera, så lade han sig på en soffa och bredde, till och med under sommaren, ett täcke öfver sig, så att icke ens ansiktet var blottadt. Sedan placerade han en af sina stora katter på hufvudet och en på fötterna. I denna obekväma ställning, som kunde ha bragt en annan nära döden genom kväfning, uppfann Adam sina odödliga melodier.

En annan kattvän var Domenico Scarlatti, den yngre af de båda kompositörerna med detta namn, som blef berömd genom sina sonater och fugor, medan hans far, Alessandro Scarlatti, var den fräjdade operakompositören.

En dag satt Domenico fundersam vid sitt klavér; hans katt låg bredvid honom på en stol. En paus i spelet inträdde. Då springer katten upp på klavéret, går helt lugnt öfver tangenterna, därvid anslående tonerna g, b, ess, f, b, ciss. Kompositören fogade till ett d och en liten löpning, och temat var färdigt till den sedan under namn af »Kattfugan» berömda kompositionen — förmodligen den enda egentliga tondikt, som »komponerats» af en katt!

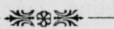
* * *

Chopin, Polens berömda »Tonkonstens Heine», iakttog en afton i sin väninna George Sands salong dennas lilla hund, som roade sig med den af hundar omtyckta leken att i yr hvirveldans jaga efter sin egen svans. Kompositören öfversatte hans rörelser i toner (g, ass, c, b), lät sina fingrar löpa öfver tangenterna, satte in en liten elegant mellansats, och *La valse au petit chien* var färdig. Nu har den döpts till »Minutvals».

Till hundvännerna höra för öfrigt talrika kompositörer, så t. ex. också Georg Benda (1721—1795), uppfinnaren af den tyska melodramen. Han egde en ilsken pudel, för hvilken han varnade en besökare med orden: »Akta er för hunden! Han är lika elak som en människa». Denna pudel säges hafva varit begåfvad med ett fint musikaliskt gehör, och Benda lär ej sällan hafva föredragit sina musikaliska kompositioner för honom och gjort ändringar, när hunden ej med svanshvirftningar gaf sitt bifall till-känna.

Den franske kompositören Jean Philippe Rameau (1683—1764) kunde, som det berättas, ej fördraga några disharmoniska ljud. Detta ytterligt nervösa och sjukligt utvecklade tonsinne skall en gång hafva föranlett mästaren att kasta ut sin hustrus knåhund genom fönstret, därför att han ej längre kunde tåla hans »out-lärdligt falska skall».

Ännu en djurhistoria berättas om denne musiker. Rameau fick en dag i närheten af Place Royal i Paris höra en mycken melodisk stämma sjunga motivet till hans berömda *Tristes apprêts, pâles flambeaux*. Han skyndade åt det håll, hvarifrån sången kom, och slog sig ned på en bänk, med förtjusning lyssnande till sin egen melodi. Men i stället för att på balkongen, hvarifrån sången utgick, såsom han hoppats, finna en vacker flicka, såg han — en papegoja, som gungade i en bur och tydligt upprepade orden: *Tristes apprêts* o. s. v. Han köpte genast den läraktiga fågeln för högt pris, och djuret gjorde under hans »ledning» så stora framsteg i tonkonsten, att Rameau en gång under en profsjungning förargad yttrade till en sängerska: »Om ni sjunger så där falskt, skall jag be min papegoja låta er höra, hur dot skall vara». (Forts.)



Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern. Mars 18, 20, 25. Tschajkovsky: *Jolantha* (frk. Svärdröm, gäst); Leoncavallo: *Pajazzo*. — 18. Mozart: *Don Juan* (Donna Elvira, donna Anna, Zerlina: fru Hellström, guvernant, Hesse; Don Juan, Leporello, guvernören, Mazetto: hrr Forsell, Stiebel, Sjöberg, Mandahl); — 19. R. Wagner: *Den flygande Holländaren* (Senta, Marit: fru ar Lyckseth-Schjer-

ven, Claussen; Holländaren, Daland, Erik, styrmannen: hrr Forsell, Söndergren, Nyblom, M. Strandberg). — 22. Verdi: *Trubaduren* (Manrico: hr Nyblom). — 23. Auber: *Kronjuvelerna*. — 24, 30. Mozart: *Don Juan* (Leporello: hr Helge Nissen, gäst; Donna Anna: fru Lyckseth-Schjer-ven; guvernören: hrr Söndergren o. Sjöberg, Don Octavio: hr Malm). — 26. R. Wagner: *Lohengrin* (Ortrud: frk Hulting). — 27. Gounod: *Faust* (Mefistofeles: hr Helge Nissen, gäst; Margareta: fru Lindberg, Faust: hr Nyblom). 29. Tschajkovsky: *Jolantha* (frk. Svärdröm); — Mascagni: *På Sicilien*. — 31. Alfvén-Konsert. 1. Symfoni, D dur, op. 11; 2. Maria-sånger (fr. Forsell, ackomp. frk Märtha Ohlson); 3. »En skärgårdssången», op. 10. symfon. dikt; 4. »Midsommarvaka», op. 19, svensk rhapsodi. — April 1. Verdi: *Aida*. — 2. Tschajkovsky: *Eugen Onegin* (Olga: frk Hesse; Lanski: hr Nyblom). — 3. Tschajkovsky: *Jolantha* (Jolantha: frk Svärdröm, gäst). — Leoncavallo: *Pajazzo* (Tonio: hr Helge Nissen, gäst).

Östermalmsteatern. Mars 17—31. April 1—3. R. Planquette: *Surcouf*. — 19, 25, 26 *Den ondes besegrare*, April 2. *Vermådingarne* (matinée).

Vetenskapsakademien. Mars 20, 24. Konserter af Mlle Lola Artôt de Padilla. Biträdande pianist: frk Nanne Storm. — 21. Konsert af violoncellisten hr Carl Lindhé. Biträdande: hr Axel Runnquist, frk Märtha Ohlson. — 28. Romansafton (med egna kompos.) af hr Sigurd von Koch. Biträdande: frk. Sigrid Svärdröm, hr Oscar Ralf. — 29. Konsert af operasångaren Modest Menzinsky. Biträdande: frkn Ebba Björkbom, Märtha Ohlson.

Musikaliska akademien. April 3. Populär visafon af fru Anna Norrie och hr Sven Scholander.

Östermalmskyrkan. Mars 17. Nya Filharmoniska sällskapets konsert. Beethoven: Missa solemnis (reprise).

Jakobs kyrka. Mars 19. Orgelkonsert af dir. Alb. Lindström. Biträdande: frk Elisab. Lindström, konsertm. Lars Zetterquist.

Katarina kyrka. April 2. Konsert för välgör. änd. Medverkande: frk Valb. Svärdröm, hr J. Forsell, H. Alfvén, J. W. Larsson, (matinée).

Klara kyrka. April 2. Konsert af dir. Gustaf Hägg. Biträdande: frk Ebba Björkbom, hrr Ax. Runnquist, Carl Lindhé,

Från Köpenhamns kungliga teater har Stockholm fått emottaga en gäst, som för första gången nu uppträdd på vår operascen och detta med stor och välförtjänt framgång, nämligen barytonisten Helge Nissen. Hans gästspel, som lär bli kortvarigt, har hittills omfattat Leporello i »Don Juan», Mefistofeles i »Faust» och Tonio i »Pajazzo». Framställningen i dessa roller har vunnit allmänt erkännande såsom förstklassigt. Med godt röstmaterial förenar han en särdeles uttrycksfull musikalisk tolkning och, hvad man kan vänta af en dansk skådespelare, framstående dramatisk talang. Vi torde få återkomma till mera detaljerad redogörelse för han gästspel, vilja nu blott om hans sista rol säga, att hans Tonio öfverträffat allt hvad vi här sett och

hört i afseende på denna framställning så till sångens välljud, som på samma gång moderation och kraft i utförandet. Fröken Svärdröms gästspel har, såsom ofvan synes, fortsatts i »Jolantha». I Eugen Onegin har fröken Hesse och hr Nyblom haft nya partier som Olga och Lenski.

Alfvén-konserten var mera fåtaligt besökt än man kunnat förmoda med hänsyn till det intresse, som man väntat af vår musikpublik för en betydande inhemsk komponist och hans alster, deraf några nyheter, nämligen orkesterverket »En Skärgårdssågen» och sånger. Att först nämna dessa är »Skärgårdssågen» ett nytt bevis på hr Alfvéns suveränitet öfver orkestern, men denna »sågen» är en mystisk dyster stämning med få ljusare melodiska afbrott och är ett mycket kompliceradt orkesterarbete: Sångerna äro mera enkelt melodiska än komponistens förut kända. De föredrogs mycket uttrycksfullt af hr Forsell, som ackompanjerades af fröken Märtha Ohlson. Om den storslagna D-dur-symfonien, hvilken inledde konserten, ha vi förut yttrat oss äfvensom om den på kända svenska folkmelodier byggda, lifliga och melodiska rhapsodien »Midsommarsvaka», som avslutade konserten. De sånger som utfördes voro »Ved huset» samt de nya: »Det overstaaede», »Blikket» och »Angst». Samtliga nummer framkallade rikt bifall, och tonsättaren som själf anförde blef upprepade gånger inropad.

Östermalmsteatern har efter »Surcouf», som länge lockat fulltalig publik, upptagit en ny, här förut obekant Offenbachs-operett, hvarom vi snart kunna få tillfälle att yttra oss. Konserternas antal har under sista delen af mars varit så talrika, att närmare redogörelse för dem skulle i detta nummer allt för mycket inkräkta på utrymmet och försena dess utgifvande. Vi kunna endast om den främmande sångerskan M:lle Lola Artôt de Padilla förmåla, att hon på sina båda konserter hade talrik och entusiastisk publik. Redan hennes behagliga yttre stämde publiken till hennes fördel, och ehuru ej i besittning af imponerande stämma, visste hon att intaga med sitt behagliga, konstnärliga föredrag, som intygade om en utmärkt skola, hvad man ock kunde vänta af en dotter till Desirée Artôt.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Säsongsens sista symfonimatiné eger rum söndagen d. 9 april. Wagners »Siegfried» repeteras flitigt. Tiden för premiären är ännu oviss.

Musikaliska akademien höll d. 30 mars ordinarie månadssammankomst

under ordförandeskap af vice preses, justitierådet Karl Silverstolpe.

Till revisorer för 1904 års förvaltning utsågos f. d. hofrättsrådet C. H. Munthe och tonsättaren Bror Beckman.

Från direktören vid konservatoriet i Bologna, Enrico Bossi, hade ingått inbjudan att öfvervara de högtidligheter som anordnas därstädes med anledning af konservatoriets hundraåriga bestånd, och beslöt akademien att aflåta en lycksönskingskrifvelse i anledning af jubileet.

Operasångaren John Forsell har genom teateragenturfirman Lewy i Wien rekommenderats till gästspel vid dess hofopera med underlagdt kontrakt rörande fast anställning med begynnelselönen af 24,000 österrik. kronor, som efter hand skulle ökas till 30,000. Hr Forsell skulle naturligtvis vid gästspelprofver sjunga partierna på tyska. Enligt bref från operadirektören Mahler var direktionen villig att taga förslaget i öfvervägande men underhandlingarne genom agenturen Lewy ledde icke till något resultat. Hr Forsell lär nu ha bundit sig med engagement vid Stockholmsoperan.

Konsertföreningens sjätte och sista abonnemangs-konsert för säsongen, hvilken på grund af mellankomna hinder måst uppskjutas, äger rum den 11 dennes kl. 7,45 e. m. i Musikaliska akademiens stora sal. Programmet upptager Ant. Bruckners D-moll-symfoni, hvilken på mångas begäran af Konsertföreningen nu uppföres för andra gången, Suite af J. S. Bach för flöjt och orkester samt scen II ur »Götterdämmerung».

M:lle Lola Artôt de Padilla sjöng d. 23 mars på anmodan af konungen å en matiné på slottet. Hon förärades vid detta tillfälle med ett praktfullt armband med majestäternas namnschiffer i briljanter.

Sångerskan fröken Asta Pera, till börden norska, ämnar gifva en konsert här d. 14 april i Vetenskapsakademien med biträde af violinisten Ax. Runqvist och fröken Märtha Ohlsson.

Stor sångarfärd kommer Uppsala- och Lundastudenterna att gemensamt företaga i denna månad. En elitkår af 70 å 80 man ur Allmänna sångföreningen i Uppsala afreser annandag påsk till Lund. Efter generalrepetition där gifves en konsert i Lund och en i Köpenhamn. Den 26 april anträda uppsaliensarne återresan, lundensarna följa efter, och den 28 april samlas åter sångarskarorna till en konsert i Stockholm. Den 29 april gifva de sammansatta körerna en konsert i Uppsala, hvarefter Lundasångarna den 30 april återvända till Lund.

Fröknar Maria Ekeblad och Valborg Svärdröm äro i Neue Musikzeitung — den tyska, mycket spridda musiktidningen — afbildade och föremål för smickrande uppmärksamhet. Fröken Ekeblads stora framgångar och engagemang vid Berlin-operan omnämnas och fröken Svärdröm anses ha förutsättningar för att bli en vida bekant sångerska. På »Münchener Orchestervereins» hundrade konsert, före sin hemresa, uppträdde hon med stor framgång och prisas för »sin underbara organ, utmärkt skolade röst och sjäfullt föredrag».

Orgelinviqning egde rum här Maria-bebådelsedag i S:t Peters metodistkyrka, då en konsert der gafs med biträde af kyrkans kör, violinisten Runqvist och dir. Gustaf Hägg vid orgeln, som af honom mycket berömmes. Anordningarna i klaviaturen äro moderna och praktiska samt möjliggöra orgelns fullständiga användning äfven som ett piano; tonerna kunna frambringas och upphöra lika hastigt som å ett sådant instrument. Orgeln är af tyskt fabrikat, levererad och uppsatt af firmen E. F. Walker & komp. i Ludwigsburg, Würtemberg. Priset, inberäknadt elektrisk motor, är 9,600 kr., hvilket anses anmärkningsvärdt billigt.

Uppsala. Östberg-Lundquist-konsert (matiné) egde rum här den 24 mars i aulan inför talrik och tacksam publik, särskildt rönt hr Lundquists utförande af svenska folkvisor stormande bifall.

Samma dag på aftonen firade Allmänna sången en »Wennerbergsfest». Högtidstalet för Wennerbergs minne af docenten G. Kallstenius, upplästes, då författaren själf fått förhinder, af kandidat Lovén.

Talet utgjorde en skildring af Wennerberg och hans skapelser, särskildt »Hör oss, Svea» och »Säg oss ditt namn». Hn påminde om studenternas hyllning för Wennerberg 1892 i universitetets aula och Wennerbergs svar samt om Uppsala studenters sista afsked från honom vid hans jordafärd. Under aftonens lopp sjöngos Wennerbergs-kvartetter, såväl af Allmänna sången, som af en dubbelkvartett O. D.-ister.

En särskild hyllning egnades den närvarande operasångaren C. F. Lundquist, som vid uppbrottet på natten ledsagades af hela kören, hvarvid hästarne fränspändes vagnen och denna under sång drogs af studenterna till hans bostad.

»O. D.»-konsert gafs här d. 1 april. Denna fick sin särskilda betydelse och stämning därigenom att den berömda studentkörans anförare, director musices Ivar Hedenblad, nu i 25 år beklädt denna sin post. Bifallet under konserten nådde sin höjdpunkt, då till jubilaren från O. D.-kören öfverlämnades en lagerkrans, som minne och tack för 25 års verksamhet. Efter konsertens slutnummer, Kjerulfs stämmings-

fulla »Brudfærd i Hardanger», ville applåderna aldrig tystna, extra måste den alltid lika effektfulla »Hör oss Svea», sjungas och, efter ytterligare intensivt bifall, »Sångarfanan åter höjes».

Efter konserten hölls fest på Gillet för jubilarer, i hvilken äfven en del gamla O. D.-ister deltog. Vid festen talade prof. Erdman å O. D:s och prof. Hammarsten å universitetets vägar för hr Hedenblad. Till jubilarer öfverlämnades dessutom 2,000 kr. i guld och ett silfverskrifställ.

Hr Hedenblad tackade för all vänskap han fått röna under hela sin O. D.-tid. Mer än silfver och guld glädde honom de vänfasta handslag och de strålande blickar, som mött honom denna afton på hans hedersdag.

Från våra grannland.

Kristiania. Mars 14—31. Nationalteaterns chef Björn Björnson firade d. 22 mars 25-års-jubileum som dramatisk konstnär, då han på teatern uppträdde som prof. Thygesen i hans fars komedi »Geografi och kärlek» under stora ovationer. Han firades för öfrigt med ett 300-tal telegram, deribland från konungen, kgl. operan och dramatiska teatern i Stockholm, hvilka teatrar äfven sändt kransar till festen. Bland andra hyllningar förekom äfven en festskrift. Iwan Björnson bestämde sig för teaterbanan utbildade han sig i Berlin och vid konservatoriet i Wien till dugtig pianist och försökte sig äfven som komponist.

Under senare hälften af mars har Nationalteatern af pjäser med musik uppfört »Fossegrimen» och »Maria Stuart i Skottland». Den unga, här mycket firad, violinisten Elsa Soot Wagner, af norsk släkt, har äfven låtit höra sig på denna teater några gånger. På Fahlströms teater har af operetter gifvits »Madame Angots dotter» och »Farinelli».

Af konserter kunna nämnas en folkkonsert af fru Cally Monrad och hr Karl Nissen d. 20 mars; d. 28 en sådan af mlle Lola Artöt de Padilla, en kyrkokonsert af hr Ludv. Lindeman samt en konsert af sångerskan Lalla Wiborg Scott Hansen och en kammarmusik-soaré (n:o 2) af Hildur Andersen och Langes kvartett, hvarvid programmet upptog: Mozart: Stråkkvartett, D-dur; Tartini: Violinsonat, 3 Brahms: Pianokvintett, F-moll.

Helsingfors. Mars 14—28. På svenska teatern har från d. 17 flere gånger uppförts Maeterlincks ryktbara sagospel »Pelléas och Mélisande» med biträde af fru Gabrielle Tavaststjerna, som gäst, samt Filharmoniska sällskapets orkester. Till stycket har Jean Sibelius skrivit musik, stämningsbilder för de särskilda tablåerna, med följande öfverskrifter 1 Vid slottsporten, 2 Mélisande, 3 Vid hafvet, 4 I parken, 5 Spinnvisa, 6 »De trenne blin-

da systrar», 7 Pastorale, och 8—10 Intermezzi. — Finska teatern, som af musikpjäser fortsatt uppförandet af »Prinsessan Törnrosa», kommer att med förut nämnd personal uppföra Wagners »Valkyrian» d. 3, 5, 7, 10, 12 april. Sedan skall »Lohengrin» gifvas af Filharmoniska sällskapet på samma teater d. 15, 17 och 19 april.

Filharmoniska sällskapets 10:de och sista konsert för säsongen gafs d. 20 i universitetssalen. Programmet upptog af Beethoven: 1. »Leonora» uvertyr n:o 1; 2. 9:de Symfonien, hvari solisterna voro frkn Marie Berg, A. Ahlster samt hr G. Cokinis och A. Ojanperä. Dir. R. Kajanus dirigerade äfven denna sällskapets konsert. D. 15 o. 19 konserterade sångerskan Hanna Granfelt och d. 23 »De förenade blandade körerna» med biträde af frk. Helga Lindström, hr A. Ojanperä, A. von Kothén och Einar Kajanus. Programmet upptog sånger af Wagner, Schubert och Gade samt A. F. Lindblads »Om vinterkväll». Den 29 gaf »Motettkören» en Bach-konsert under dir. H. Klemettis ledning med följande program: 1. »Ich lasse dich nicht», 2. Fürchte dich nicht» (8 stämmig), 3. Jesu meine Freude (5 stäm.). Helsingfors' Musikinstitut hade d. 27 sin 12:te musikint, där programmet upptog af Wolf-Ferrari Trio op. 7, violinsonat op. 10, Pianokvintett op. 6.

I Viborg har uppförts »Kung Karls jagt» af Finska landsortsteatern.

Köpenhamn. Mars 14—31. Kgl. teatern har under denna tid af pjäser med musik uppfört »Ragnarök», »Orfeus och Eurydike», »Barberaren i Bagdad», »Sven Dürings hus», »Der var en gang...», »Sancta Cecilias guldsko», veaudeville-baletten »Livjægerne paa Amager», »Aprilnarrerne» och »baletten »Brudfærd i Hardanger». Operetten har på Fredriksbergs-teatern representerats af »Madame Sherry» och »Flagermusen».

D. 18 gafs här Weingartner-konsert med biträde af den berömde pianisten Ernst v. Dohnanyi. Programmet upptog: 1 Berlioz: Uvertyr till »Benvenuto Cellini»; 2 Weingartner: uvertyren »Kung Lear»; 3 Beethoven: Pianokonsert G-dur; 4 Beethoven: Symfoni n:o 5. Hr v. Dohnanyi gaf sedan tre egna pianokonserter. D. 29 gaf Joh. Svendsen och kgl kapellet sin 2:a och sista symfonikonsert med biträde af den utmärkta pianisten Alfred Reisenauer med följande program: 1 Smetana: Uvertyr till »Die verkaufte Bräut»; 2 Beethoven: Pianokonsert; Ess-dur; 3 Schumann: Symfoni N:o 2; 4 Saint-Saëns: »Danse Macabre»; 5 Chopin: Nocturne, Mazurka, Bolero (hr Reisenauer). 17:de Palä-konserten upptog uteslutande kompositioner af Lange-Müller: 1 Alhambra-Suite. op. 3; 2 konsert för violin och ork. op. 68; 3 Niels Ebbesen, för barytonsolo, manskör och orkester.

Till firande af sagodiktaren H. C. Andersens 100-åriga födelsedag, d. 2 april, gafs en minnesfest d. 30 mars efter följande program: 1 Aug. Enna: Festuvertyr; 2 af Sophus Banditz: Inledning, sagouppläsning med tablåer; 3 Enna: Eventyr-Suite för orkester med tablåer, arr. af Mantius. För öfrigt har gifvits en akademisk orkester-konsert, visafnär af Knut Nyblom och af Anna Norrie i fören med Sven Scholander, en konsert af bassångaren Estoré Gandolfi. Cecilia föreningen har senast haft att bjuda på Bachs »Matteus-Passion».

Från andra land.

Mascagnis nya opera »Amica» har nyligen i en mycket praktfull scenisk uppsättning uppförts å teatern i Monte Carlo inför en utvald publik, som betalat ända till 100 francs pr biljett, och under tonsättarens eget anförande. Mascagni mottogs med stormande bifall och premiären rönt stor yttre framgång. Men kritiken riktar rätt många anmärkningar mot musiken, hvilken påstås icke karaktisera hvarken personer eller situationer, men i stället äger en äkta italiensk verve och en viss brutal lidelsefullhet.

Rättelse.

Då författaren till de utländska musikkbrefven af Anteros såsom befinnande sig i utlandet, naturligtvis ej kan läsa korrektur å dem, har genom möjlig brådska vid nedskrifvandet och stundom svårläst stil i manuskriptet tryckfel tillkommit, af hvilka de viktigaste härmed rättas i resp. nummer af tidningen (n:o 2, 4 o. 5; obs. der icke ndfr. utsättes menas öfverallt uppför.)

I n:o 2, sid. 11, sp. 3 r. 5 tilläggas efter ordet mellan: de äktenskapliga pligterna och . . . ; sp. 3, r. 23 står: ambaschie men tre: läs ambasce mentre; — r. 34 står: förblindande, läs förblindade; — sid. 12, sp. 1 r. 32 står efterlemnad, läs: efterlemnad; — r. 21, 22 ndfr. står Abenendes, läs Menendes; — sp. 2, r. 4 utgår kolon efter Puccinis; i n:o 4 sid. 27, sp. 2 r. 36 tillägges efter — året: 1904; r. 43—44 står Magini och Coletti, läs: Magini-Coletti; — r. 55 står: Eduardo, läs Edoardo; sid. 28, sp. 1, r. 8, 9 nedfr. står: »Salone Margherita varieté, läs: den romerska varieté-teatern »Salone Margherita; sp. 2 r. 22, 23 står Concertes, läs Concerts; i n:o 5 sid. 35, sp. 1, r. 1, står: fransmännen, läs: fransmännen; — sp. 2, r. 4 står: Teatro, läs Teatros; — i texten sp. 1, r. 5 ndfr. står: Francesco, läs Francesco; sp. 17 ndfr. står Mau, läs Maurel; — sp. 2 i noten står chevalière, läs: cavaliere; — sp. 3, r. 18 ndfr. står serie, läs: repris.



Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — **25:te** årgången. — För hvarje musikaliskt hem, utgifves 1905 efter samma plan som förut, innehållande **populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier etc.** Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris 5 kronor pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å **Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården, i bok- och musikhandeln, å posten och tidningskontor.** I landsorten prenumereras bäst å **posten.**

Obs.! Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklivet är högst och rikast utveckladt. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklivet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Norges, Finlands och Danmarks hufvudstäder, utförliga biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m.

OBS. Porträtter med fotografier i **N:o 1, Adolf Lindgren.** — **Fr. Vult von Steijern.** — **Georges Beer;** **N:o 2, Wilh. Kienzl.** — **Mischa Elman;** **N:o 3, Ellen Beck.** — **Agga Fritsche;** **N:o 4, Christian Sinding;** **N:o 5, Märtha Ohlson.** — **Valborg Svärdström** (som Jolantha); **N:o 6, Hugo Alfvén,** — **Lola Artôt de Padilla.**

J. G. MALMSJÖ, PIANOFABRIK
Kongl. Hofleverantör
GÖTEBORG
Etablerad 1843

Begagnade instrument tagas i utbyte. Bekväma afbetalningsvillkor.

Den enda svenska Pianofabrik, som vid mångfaldiga täflingar alltid erhållit högsta priset.

Talrika intyg från framstående musici och konstnärer.

GULDMEDELJ »för utmärkta flyglar och pianinos»

Göteborg 1891 Malmö 1896
Stockholm 1897

ensam bland svenska pianofabriker.
Inalles 21 första pris

Albumblad.

5 melodiska tonsycken
af

Adrian Dahl.

(Romans. Humoresk. Perpetuum mobile. Aftonstämning. Marche triomphale). — **Prisbelönt musikbilaga** — finnes till salu å 1 kr. å Svensk Musiktidnings expedition.

Å Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6, samt i bok- och musikhandeln finnes till salu

**MELODISKA
MINNESBLAD**

4 Pianostycken — *Barcarole. Mazurka, Canzonetta, Nenia* — af Frans J. Huss. Pris 1 kr.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97. Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården.

Frans J. Huss.

Eleganta Permar

till Svensk Musiktidning finnas till salu uti flera färger. Pris kr. 1,50, hos A. F. Högborgs bokbinderi, Davidbagaresgata N:o 22—24.

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från J. G. Malmström, Kongl. Hofleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: från J. G. Malmström, Steinweg Nachf. m. fl. — **Orglar:** från Mason & Hamlin's världsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Petterson & C:o,
13 Malmskillnadsgatan 13, Stockholm.

I Musik- och Bokhandeln:

Populär

Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny lättfattlig undervisningsmetod för barn, öfversatt och bearbetad efter

Prof. H. von Bocklet.

Haft. 3 kr., i pappband 3:50, clothband 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk, gående i lagom hastighet och utan hopp från det lättare till det svårare. Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige. En ytterligare förtjänst hos det verkligen vackra arbetet är att bearbetaren förmått göra det så alltigenom svenskt som det verkliga är.»

(Gotlands Allehanda)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
28 Drottninggatan 28.

Ludwig van Beethoven,

vackert porträtt å kartong, finnes i bok- och musikhandeln å 50 öre.

Svensk Musiktidnings Expedition.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

INNEHÅLL:

Manuel Garcia (med porträtt). — Joseph Czapek (med porträtt). — Några bidrag till Runeberg kompositionernas historik af W. S. — Musikpressen. — Litteratur. — Följetong: Kompositörer och djur (forts). — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land. — Rättelse — Annonser.